

Chương 521: Thảm Hoạ Cổng (56) - Heinrich von Schwarz

(Số từ: 3769)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:00 PM 12/08/2023

Một con mèo con đột nhiên xuất hiện.

Mặc dù nó dường như phớt lờ tất cả mọi người ngoại trừ Adriana, nhưng lại có cảm tình với Ellen.

“Nó thích Ellen phải không?”

Adelia thì thầm, nhìn Ellen và con mèo con.

“Cả ngày nó chưa ăn gì. Có lẽ nó sẽ ỉn nếu Ellen cho nó ăn?”

Kono Lint gợi ý, và Ellen nhìn anh ta. Trên bàn có một đĩa sữa nóng.

“Tại sao cậu không thử một lần?”

Adelia khuyến khích cô ấy, và Ellen cẩn thận cầm lấy chiếc đĩa.

Cô nhìn con mèo con đang im lặng nhìn lại cô.

Cô không thể biết nó đang nghĩ gì.

Nhưng cô cảm thấy một sự cảnh giác kỳ lạ từ con mèo con. Tuy nhiên, nó cần ăn gì đó, và cô nghe nói nó hơi ốm.

Ellen đẩy cái đĩa về phía con mèo con.

Cô ngồi xổm xuống và quan sát con mèo con.

-...

Con mèo liếc nhìn giữa cái đĩa và Ellen.

Như thể nó đang nghi ngờ cô.

Cuối cùng.

Cuối cùng.

Miễn cưỡng.

Con mèo đen bắt đầu liếm sữa từ đĩa.

Nó từ chối uống sữa của bất kỳ ai khác, nhưng nó chấp nhận lời đề nghị của Ellen.

-Wow, wow, wow, wow.

Mọi người đều ngạc nhiên, theo một cách không ngờ, rằng Ellen có thể làm được điều không thể.

Ellen nhìn chăm chăm vào con mèo đen khi nó uống sữa.

Cô nhẹ nhàng vuốt ve lưng nó, trong khi nó lặng lẽ liếm sữa.

Lực lượng Đồng minh không chỉ được tạo thành từ những người lính của Đế chế. Họ không có lý do gì để tự gọi mình là lực lượng của Đế chế thay vì Lực lượng Đồng minh.

Họ là đội quân mạnh nhất của nhân loại, với tất cả sức mạnh còn lại của con người cộng lại.

Họ bị một số người đánh giá thấp, nhưng họ có Đại công tước của Công quốc Saint-Owan và các pháp sư của ông ta, cũng như lực lượng của tất cả các quốc gia còn sống sót.

Trong số những quốc gia đó, quốc gia mạnh nhất là Kernstadt, vương quốc hàng đầu. Đương nhiên, họ đã gửi quân nhiều thứ hai sau Đế quốc.

Đó là một cuộc chiến và một cuộc triển khai sẽ quyết định số phận của nhân loại.

Vì vậy, quân đội của Kernstadt rất quan trọng trong Lực lượng Đồng minh, vì họ đã sống sót sau Đế chế.

—Heinrich von Schwarz, Hoàng tử của Kernstadt.

Anh ta có tài năng [Hoả Động], một [sức mạnh siêu nhiên] để chiến đấu. Bây giờ anh ta mạnh đến mức có thể sánh ngang với Liana de Granz, người đã sử dụng tia sét.

Tất nhiên, họ không biết rằng Liana đã đánh thức sức mạnh thao túng thời tiết của mình ở một nơi khác.

*Krrrrrr!

Heinrich cưỡi ngựa và nhìn thấy làn sóng lửa khủng khiếp đang thiêu đốt lũ quái vật.

Những đội quân đi theo Heinrich cũng bị sốc trước cảnh tượng này.

Ellen Artorius bằng cách nào đó đã sử dụng sức mạnh thực sự của một Thánh tích điều khiển lửa, nhưng Heinrich sử dụng lửa giỏi hơn vì đó là sức mạnh duy nhất của anh ta.

Những con quái vật trên mặt đất đã bị biến thành tro bụi bởi làn sóng lửa đáng sợ.

Sau đó, Heinrich nhìn những con quái vật đang bay trên bầu trời.

Chúng cũng đa dạng như quái vật mặt đất, nhưng chúng cơ động hơn. Họ có thể xuất hiện ở bất cứ đâu.

Đó là lý do tại sao họ phải quan sát bầu trời và cẩn thận, ngay cả khi họ dọn sạch khu vực xung quanh.

Heinrich tập trung sức mạnh của mình khi nhìn thấy những con quái vật bay đến gần hơn.

"Chuẩn bị!"

Heinrich hét lên, và quân đội trở nên căng thẳng ngay lập tức.

Tất cả những người lính nhìn thấy một tia sáng đỏ từ một điểm trên bầu trời.

*Loé!

Một nhấp nháy ngắn.

*Rầm!

Và sau đó, một vụ nổ lớn với sóng xung kích làm đau tai họ.

Heinrich nhìn thấy những con quái vật bay mất thăng bằng do sóng xung kích và rơi xuống đất.

Lửa không phải là vũ khí duy nhất của anh ta.

Anh ta cũng có thể sử dụng tất cả các hiệu ứng khác mà lửa có thể tạo ra.

Đó là sức mạnh của Heinrich von Schwarz.

Tất cả các [sức mạnh siêu nhiên] đều khác nhau, nhưng như trong trường hợp của Liana, liên minh coi tất cả các sức mạnh liên quan đến sự hủy diệt và sức mạnh là tài sản quân sự rất quan trọng nếu người sở hữu năng lực đạt đến một cấp độ nhất định hoặc cao hơn.

Heinrich von Schwarz là một ví dụ tiêu biểu, và một ví dụ khác là người có thể điều khiển gió.

Sức mạnh của Redina cũng được đánh giá cao, mặc dù nó có một điều kiện.

Heinrich thường đảm nhận các nhiệm vụ quy mô lớn tương tự như Ellen do khả năng của mình và thường xuyên có các nhiệm vụ chồng chéo.

Vì vậy, anh thường hợp tác với Ellen hoặc đảm nhận nhiệm vụ của cô nếu Ellen Artorius không được khỏe.

Kết quả là, những người có khả năng tốt nghiệp từ Temple Royal Class có một vị trí quan trọng trong liên minh kể từ Sự cố Cổng, ngay cả khi không nhiều bằng Ellen.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ do thám và tiêu diệt, Heinrich quay trở lại nơi đóng quân và chào những người lính đã nhận ra mình.

Anh ấy không nổi tiếng như Ellen.

Tất nhiên, Heinrich không thể sánh nổi với Ellen, người có hai Thánh tích và là kẻ thù không đội trời chung của Ma Vương.

“Thưa ngài.”

“Là Hoàng tử!”

“Điện hạ! Làm ơn, hãy nhìn qua đây!”

Tuy nhiên, bất cứ khi nào Heinrich đi qua quân đồn trú Kernstadt, anh ta đều nhận được sự đối xử anh hùng giống như Ellen.

Heinrich vẫy tay với những người lính gọi anh ta.

Bất chấp thảm kịch lớn đang diễn ra, mọi người luôn cố gắng tìm thấy hy vọng ở đâu đó.

Đối với người dân Kernstadt, Hoàng tử Heinrich von Schwarz là một trong những niềm hy vọng đó.

Bất cứ khi nào mọi người tìm thấy hy vọng ở anh, Heinrich lại cảm thấy một áp lực to lớn tận sâu trong trái tim mình.

Nhưng áp lực đó chưa bao giờ là khó chịu.

'Heinrich, cậu đã trở về chưa?'

"...Vâng."

Heinrich khẽ lẩm bẩm trước giọng nói đột ngột dường như xuyên qua đầu anh.

Tất cả những người nắm giữ khả năng đều có vai trò tương ứng, ngay cả khi khả năng của họ không liên quan trực tiếp đến chiến đấu.

Giọng nói xuyên qua tâm trí anh là tài năng [ngoại cảm] của B-7 Evia, người đã chuyển tiếp tin nhắn.

Bây giờ tài năng của Evia đã trải qua một bước phát triển nhảy vọt, cô ấy đã đảm nhận vai trò chuyển tiếp ý định của bộ chỉ huy liên minh tới từng đơn vị.

Mặc dù nó không phải là tài năng liên quan đến chiến đấu, nhưng khả năng giao tiếp từ xa tức thời có thể là khả năng quan trọng nhất trong chiến tranh.

Do đó, Evia gần như buộc phải ở gần trung tâm chỉ huy chính hơn là doanh trại của Royal Class.

Về bản chất, Evia là người lính liên lạc duy nhất trong đội quân rộng lớn này.

'Hãy đến Doanh trại chỉ huy Kernstadt. Chỉ huy quân sự Kernstadt đang tìm kiếm cậu.'

"...Hiểu rồi."

Giọng nói như một nhát dao đâm thẳng vào não.

Dù đã trải qua bao nhiêu lần, Heinrich cũng không bao giờ có thể quen với nó.

—Thần giao cách cảm.

Đó không phải là sức mạnh dành cho tấn công hay hủy diệt.

Nhưng nó có thể thực sự không liên quan đến sự hủy diệt mãi mãi không?

Nếu một người có khả năng can thiệp vào tâm trí của ai đó từ xa, đó có phải là [sức mạnh siêu nhiên] nguy hiểm nhất trên thế giới không?

Heinrich luôn cảm thấy bất an đặc biệt mỗi khi kết nối với Evia thông qua thần giao cách cảm.

Heinrich tuân theo lời của Evia và đi đến nơi đóng quân của quân đội Kernstadt sau khi hoàn thành báo cáo nhiệm vụ của mình.

Anh ta nổi tiếng như Ellen trong đồn trú, và những người lính và hiệp sĩ đã chào đón anh ta với sự kính trọng và kính trọng từ xa.

Anh ấy không thể thừa nhận tất cả họ, và anh ấy đang vội vàng đến gặp chỉ huy quân sự Kernstadt, người đã triệu tập anh ấy.

Anh bước nhanh về phía phòng chỉ huy.

Anh ta băng qua đồn trú rộng lớn và đến ngọn đồi nơi đặt trụ sở của chỉ huy sau một quãng đường dài đi bộ.

Các hiệp sĩ và lính canh bảo vệ khu vực chào Heinrich một cách lịch sự và để anh ta đi qua.

Khi bước vào khu chỉ huy, anh nhìn thấy một số khuôn mặt quen thuộc.

Hai người đàn ông đang ngồi bên trái và bên phải của anh ta.

“Làm tốt lắm trong một chiến dịch lớn khác.” Người đàn ông nghiêm mặt nói.

“Nhưng sử dụng Hoàng gia như vậy không phải là quá mạo hiểm sao? Có thể hy sinh Hoàng gia không? Tôi nghĩ

chúng ta cần phải phản đối.” Người đàn ông nói với vẻ mặt không hài lòng.

Họ đều là anh em của Heinrich.

“Dừng lại đi. Nếu chúng ta cứ tranh cãi như vậy, sẽ không ai có thể chiến đấu trên chiến trường.”

“Nhưng em trai...”

"Đủ rồi. Đứa trẻ nhất mà chúng ta hiếm khi gặp mặt, đã đi cả một quãng đường dài, em sẽ giữ nó đứng được bao lâu?"

Và người phụ nữ ngồi ở vị trí cao nhất.

“Em ở đây, em trai. Ngồi xuống.”

Người phụ nữ với đôi mắt sắc bén ra hiệu cho Heinrich.

"Vâng chị à."

Heinrich cúi đầu trước Louise von Schwarz, chỉ huy quân sự Kernstadt, Đệ nhất Công chúa của Kernstadt, và là người thừa kế ngai vàng.

—Em trai út.

Coi như Chị em ruột thịt.

Chỉ sau khi thế giới thay đổi như thế này, Heinrich mới nhận được sự đối xử như vậy từ những người anh chị em đã từng phớt lờ mình.

Con gái đầu lòng, Louise von Schwarz.

Con trai đầu lòng, German von Schwarz.

Con trai thứ hai, Alphonse von Schwarz.

Con trai thứ năm, Heinrich von Schwarz.

Tất cả anh chị em đã được tập hợp ở một nơi.

Heinrich ngồi vào bàn chỉ huy và hơi tránh ánh mắt của chị gái mình. Cô ấy là Louise von Schwarz, Đệ nhất Công chúa và là người thừa kế của Kernstadt.

Cô ấy cũng là đội trưởng của các hiệp sĩ Hoàng gia Kernstadt vì nhà vua không thể rời khỏi quê hương của mình và cô ấy phải đảm nhận vị trí chỉ huy quân sự của Kernstadt.

Cô ấy không chỉ là một nhà lãnh đạo mà còn là một chiến binh điêu luyện.

Cô ấy là một Swordmaster ở tuổi 24, người thừa kế của Kernstadt, và là đội trưởng của các hiệp sĩ hoàng gia. Louise von Schwarz.

Heinrich luôn sợ hãi trước cái nhìn xuyên thấu của chị gái mình.

Các anh chị của anh đã tốt nghiệp học viện Hoàng gia Kernstadt từ lâu.

Louise von Schwarz thậm chí còn là một thần đồng tốt nghiệp sớm ở tuổi 18.

Kernstadt có một hệ thống học viện giống như Đế chế có Temple.

Đã từng có một dự án Hoàng gia nhằm vượt qua Temple và thu hút nhân tài từ khắp lục địa đến Học viện Hoàng gia Kernstadt.

Học viện Hoàng gia Kernstadt có hệ thống giáo dục kém hơn một chút so với Temple nhưng vẫn đủ uy tín.

Các anh trai của anh ấy đều đã theo học và tốt nghiệp Học viện Hoàng gia Kernstadt thay vì Temple vì họ không muốn làm giảm uy tín của dự án Hoàng gia bằng cách gửi các thành viên Hoàng tộc của họ đi nơi khác.

Nó giống như cách Hoàng gia Gardias giao phó việc giáo dục Hoàng gia của họ cho Temple.

Nhưng Heinrich von Schwarz thì không.

Anh được gửi đến Temple thay vì Học viện Hoàng gia Kernstadt.

Không phải vì anh quan trọng.

Nhưng bởi vì họ muốn thoát khỏi anh ta.

Trong số các anh chị em tập trung tại đây, Heinrich là con trai thứ năm và thứ sáu trong dòng dõi.

Người con trai thứ tư và thứ năm không có ở đây.

Không, họ đã không còn trên cõi đời này nữa.

Họ đã chết trong nỗi kinh hoàng mà Heinrich đã gây ra khi còn là một đứa trẻ và tài năng của anh ta vừa mới thức tỉnh.

Đó là lý do tại sao Heinrich, với tư cách là người trẻ nhất, đã đến Temple.

Không, anh ta bị đày đến Temple.

“Chị gái của tôi... tại sao chị lại gọi tôi đến đây...?”

“Tôi có cần lý do để gặp em trai mình không? Em không ở trong quân đội của chúng ta, vì vậy bọn ta hiếm khi được gặp em. Tôi mời em dùng bữa với mình.”

Louise nói khi các món ăn lần lượt được mang lên bàn ở sở chỉ huy.

Hai anh em ngồi quanh bàn và bắt đầu ăn.

Bầu không khí yên tĩnh, và có rất ít cuộc trò chuyện.

Nhưng thật ý nghĩa khi tất cả họ ở bên nhau.

—Anh chị em.

Heinrich cảm thấy tim mình rung lên trước từ đó.

Đã lâu lắm rồi anh không được anh chị em coi như em trai.

Anh ta không thể đến Học viện Hoàng gia mà tất cả các

Hoàng gia đều theo học và thực tế đã bị loại bỏ ở Temple.

Giáo dục cơ bản của Temple bắt đầu từ năm 8 tuổi.

Heinrich được gửi đến Temple lúc 18 dưới chiêu bài giáo dục.

Nó gần giống như lưu vong.

Hoàng tộc Kernstadt đã trả tiền cho việc học của anh ấy, nhưng họ không quan tâm đến hạnh phúc hay các hoạt động của anh ấy.

Đối với Hoàng gia, Heinrich chỉ là một Hoàng tử bị nguyên rủa, kẻ đã giết chết hai người anh em của mình bằng sức mạnh của mình.

Đó là một tai nạn xảy ra khi anh còn quá nhỏ để nhớ rõ.

Một tai nạn khiến anh còn quá nhỏ đã bị bỏ rơi.

Kết quả là, Heinrich nhận thấy những người anh em của mình, những người mà anh chỉ gặp thường xuyên hơn

gần đây sau khi trở thành nhân vật chủ chốt trong sự cố Cánh cổng, là những người xa lạ.

Anh không biết rõ khuôn mặt, thái độ hay hành động của họ.

Điều này bao gồm cả hai người anh trai của anh ấy, những người đã phớt lờ hoặc coi thường anh ấy trước đây.

Chị cả của cậu vốn đã lạnh lùng nay lại càng lạnh lùng hơn.

Chỉ sau khi anh ấy đạt được điều gì đó và trở thành nhân vật chủ chốt, Heinrich mới có thể được coi là một phần của Hoàng tộc một lần nữa.

—Hoàng tử bị bỏ rơi.

Heinrich chỉ lấy lại được địa vị em trai trước thái độ miễn cưỡng của các anh chị em sau khi anh trở thành nhân vật chủ chốt, nắm giữ quyền lực và giá trị trong tay, với số phận của nhân loại đang bị đe dọa.

Heinrich có xu hướng đánh giá quá cao bản thân.

Trong thâm tâm anh biết mình là Hoàng tử bị vứt bỏ, nhưng anh không chấp nhận điều đó.

Anh là Hoàng tử của Kernstadt, Đế chế đứng thứ hai và là quốc gia cấp dưới đầu tiên.

Đó là niềm kiêu hãnh và tự tin của Heinrich.

Cho đến khi một số kẻ mất trí gia nhập Royal Class và gần như xé xác anh ta ngay lập tức.

Sau đó, anh nhận ra rằng hắn không chỉ là một kẻ ăn xin bất tài mà còn là một Ma Vương với một quá khứ khó tin vượt quá mức phi thường. Nhưng ngay cả khi biết điều này, không có gì thay đổi.

Heinrich đã nghe những lời cay nghiệt mà anh chưa từng nghe trong đời và thậm chí còn bị anh ta đánh.

Và anh ấy đã tự biến mình thành trò hề trước mặt các bạn cùng lớp, những người mà anh ấy đã từng thân thiết.

Heinrich nhận ra mình yếu đuối.

Anh ấy có một xuất thân đáng tự hào, nhưng nó không thực sự ủng hộ anh ấy.

Anh ta phải thừa nhận rằng anh ta còn tệ hơn cả một kẻ ăn xin và anh ta thậm chí còn chưa rèn luyện đúng cách sức mạnh được trao cho anh ta miễn phí.

Vì vậy, Heinrich đã rất cố gắng.

Để biến sức mạnh miễn phí đó thành sức mạnh thực sự.

Từ một người bạn cùng lớp ngớ ngẩn, Reinhardt đã biến thành một sự hiện diện đáng sợ.

Thông qua anh ta, Heinrich nhận ra những hạn chế của chính mình.

Do đó, sau Sự cố Cánh cổng, trong khi tiêu diệt quái vật và giải cứu mọi người bằng chính khả năng của mình, Heinrich đã không ngừng trau dồi kỹ năng của mình.

Kết quả là, Heinrich đã trở thành một nhân vật quan trọng. Anh có thể một lần nữa được thừa nhận là anh em bởi những người đã vứt bỏ anh và đối xử với anh như thể anh là người vô hình.

Trong quá khứ, Heinrich có xu hướng đánh giá quá cao bản thân.

Do đó, Heinrich thời đó sẽ nghĩ theo cách này:

Cuối cùng, giá trị của tôi sẽ được công nhận và anh chị em của tôi sẽ chào đón tôi trở lại Hoàng tộc.

Một khi những sự kiện này kết thúc, anh ta sẽ có thể trở lại Cung điện, và mặc dù anh ta không khao khát trở thành người thừa kế vương quốc, nhưng anh ta có thể sống như một thành viên của Hoàng tộc.

Anh ấy sẽ cảm thấy tự hào và tràn đầy lòng tự trọng.

Bị Hoàng tộc bỏ rơi, anh ấy sẽ rất vui mừng và hài lòng để giành lại vị trí của mình, bất kể lý do là gì.

Nhưng giờ đây, Heinrich tự phụ và bốc đồng trong quá khứ đã biến mất.

Nhờ một người nào đó, anh ấy đã biết được vị trí thích hợp của mình.

Những gì anh ấy có thể và không thể đạt được.

Anh ấy là ai.

Những gì anh ấy cần để hoàn thành.

Heinrich đã trở nên khá thành thạo trong việc đánh giá bản thân và môi trường xung quanh một cách khách quan.

"Nếu tình hình này được giải quyết, em có định quay lại Kernstadt không?" Louise hỏi nhẹ nhàng, cắt thớt.

Nếu là sớm hơn, anh ấy sẽ trả lời rằng anh ấy chắc chắn sẽ làm thế.

Anh ấy sẽ nói rằng anh ấy muốn đóng góp vào công cuộc xây dựng lại đất nước và được anh chị em cũng như cha mẹ công nhận.

Nhưng bây giờ, hai anh chị em khác của anh ấy đang tập trung vào câu hỏi của Louise.

Anh cảm thấy họ đang rất chú ý đến câu trả lời của anh.

Tôi sẽ trở lại Kernstadt.

Tôi nhớ cái ôm của gia đình tôi.

Tuy nhiên, Heinrich đã cân nhắc những hành động mà anh sẽ phải thực hiện vì mục tiêu tái thiết đất nước, sự công

nhận của anh chị em mình và những vấn đề sẽ nảy sinh khi vị trí của anh ấy được củng cố.

Chị gái của Heinrich dường như đang thử thách anh.

Mong muốn ngây thơ được trở về với gia đình của anh sẽ được giải thích và chấp nhận như thế nào.

Không chỉ bởi anh chị em của Heinrich mà còn bởi nhiều người khác sẽ nghĩ về anh.

Làm thế nào họ sẽ nhận thức được anh ta.

Heinrich suy ngẫm về nó.

Vô số vấn đề mà sự ngây thơ ngốc nghếch của Heinrich sẽ gây ra, khao khát được gia đình ôm ấp.

Anh cảm thấy sẽ có những người sợ hãi điều này.

Heinrich tin rằng chị gái đang thử thách mình.

"Có rất nhiều việc phải làm trên thế giới này, và có thể sẽ mất một thời gian dài trước khi tôi có thể trở lại... Ngay cả khi tôi có quay lại, tôi cũng chỉ có thể ở lại vài ngày... Nếu Temple được xây dựng lại, Tôi sẽ phải hoàn thành việc học của mình. Tôi không chắc ngày đó sẽ đến..."

Heinrich cảm thấy bầu không khí căng thẳng xung quanh câu trả lời của mình tan biến.

"Tôi hiểu rồi."

Cảm giác được chấp nhận như một người anh chị em một lần nữa là thoáng qua.

Heinrich nhận ra rằng một gia đình buộc phải chấp nhận anh vì hoàn cảnh, vì danh tiếng hay quyền lực của anh không bao giờ có thể thực sự là một gia đình.

Heinrich von Schwarz không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận sự thật này.

"Thật là xấu hổ, thật đấy."

Louise nhìn Heinrich đang cắt một miếng thịt và cho vào miệng.

Nắm bắt chủ đề của cuộc trò chuyện.

Bây giờ, chỉ cần đề cập đến nó gợi lên sự tồn tại bị nguyên rủa mà anh đã trở thành.

Trớ trêu thay, những gì Heinrich học được từ cá nhân đó lại tỏ ra hữu ích ở những nơi không ngờ tới nhất.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading